POLITECHNIKA WROCŁAWSKA

Inteligencja Obliczeniowa i jej zastosowania

Ćwiczenie 2 Metody redukcji wymiarowości – nieujemna faktoryzacja macierzy i dekompozycje tensorów

Autorzy: Paweł Andziul 200648 Robert Chojnacki 200685 Marcin Słowiński 200638

Prowadzący: dr hab. inż. Rafał ZDUNEK

Spis treści

1	Zad	anie 1	2
	1.1	Algorytm ALS	
	1.2	Algorytm MUE	2
	1.3	Algorytm HALS	2
	1.4	Realizacja	
	1.5	Wyniki	Ę
		anie 2	(
	3.1	Opis metody	6
	3.2	Algorytm	6
	3.3	Realizacja	6
	3.4	Wyniki	10
4	Pod	Isumowanie	15

1 Zadanie 1

Wygenerować faktory $A = [a_{ij}] \in R_+^{IxJ}$ i $X = [x_{jt}] \in R_+^{JxT}$, gdzie $a_{ij} = max(0, \check{a}_{ij})$ i $x_{jt} = max(0, \check{x}_{jt})$ oraz $\check{a}_{ij}, \check{x}_{jt} \sim N(0, 1)$ (rozkład normalny). Wygeneruj syntetyczne obserwacje Y=AX dla I = 100, T = 1000, J = 10. Stosując wybrane algorytmy NMF (ALS, MUE, HALS) wyznacz estymowane faktory \hat{A} i \hat{X} oraz unormowany błąd residualny w funkcji iteracji naprzemiennych. Oceń jakość estymacji stosując miary MSE (ang. Mean-Squarred Error) lub SIR (ang. Signal-to-Interference Ratio).

1.1 Algorytm ALS

Algorytm ALS polega na N-krotnym powtórzeniu pętli, której zadaniem jest obliczenie tensorów A oraz X. Wynik obliczenia jednego tensora wpływa na wynik drugiego, co dla kolejnych iteracji zmniejsza różnice między obrazem właściwym a zredukowanym. Algorytm bazuje na wzorach 1 oraz 2.

$$\nabla_A D(Y|AX) = (AX - Y)X^T = 0 \Rightarrow AXX^T = YX^T \Rightarrow A = YX^T(XX^T)^{-1}$$
 (1)

$$\nabla_X D(Y|AX) = A^T (AX - Y) = 0 \Rightarrow A^T AX = A^T Y \Rightarrow X = (A^T A)^{-1} A^T Y \tag{2}$$

Otrzymane tensory po każdej z iteracji przemnażane są przez siebie otrzymując obraz zredukowany, który następnie jest przyrównywany do oryginału oznaczonego jako Y.

1.2 Algorytm MUE

Algorytm MUE działa podobnie do algorytmu ALS. Zmieniają się w nim wzory odpowiadające za poszczególne tensory.

$$a_{ij} = a_{ij} \frac{[YX^T]_{ij}}{[AXX^T]_{ij}} \tag{3}$$

$$x_{jt} = x_{jt} \frac{[A^T Y]_{jt}}{[A^T A X]_{jt}} \tag{4}$$

Zaletą algorytmu MUE jest niski koszt obliczeniowy. Niestety, jest on obarczony kosztem w postaci powolnej zbieżności, co oznacza konieczność wykonania większej ilości obliczeń, które mogą zanegować jego zalety.

1.3 Algorytm HALS

Algorytm HALS od algorytmu ALS różni się iterowaniem osobno po wierszach i kolumnach.

$$a_j = \left[a_j + \frac{[YX^T]_{*j} - A[XX^T]_{*j}}{[XX^T]_{jj}}\right]_+ \tag{5}$$

$$x_j = \left[x_j + \frac{[A^T Y]_{j*} - [A^T A]_{j*} X}{[A^T A]_{jj}}\right]_+$$
 (6)

Algorytm ten charakteryzuje się najmniejszym błędem residualnym osiąganym już przy niskiej ilości iteracji.

1.4 Realizacja

Na poniższych listingach zamieszczono praktyczną implementację algorytmów w środowisku MATLAB.

Listing 1: Skrypt wywołujący realizacje w środowisku MATLAB

```
clc;
   clear all;
   close all;
3
   % dane oryginalne
   I = 100; T = 1000; J = 10;
   Aw = \max(0, \operatorname{randn}(I, J));
   Xw = max(0, randn(J, T));
   Y = Aw*Xw;
10
11
   % inicjalizacja
12
   A = rand(size(Y,1),J);
13
   X = rand(J, size(Y,2));
14
15
   A1 = A; A2 = A; A3 = A;
16
   X1 = X; X2 = X; X3 = X;
17
18
   MaxIter = 300;
19
20
   [A1,X1,res1] = skrypt_zad1_nmf_als(A1,X1,Y,MaxIter);
21
   [A2,X2,res2] = skrypt_zad1_nmf_mue(A2,X2,Y,MaxIter);
22
   [A3,X3,res3] = skrypt_zad1_nmf_hals(A3,X3,Y,J,MaxIter);
23
24
   figure
25
   semilogy(res1);
26
  hold on;
27
   semilogy(res2);
   semilogy(res3);
   legend('ALS', 'MUE', 'HALS');
30
   hold off;
31
   grid on;
32
  SIR_A1 = CalcSIR(A',A1');
34
   SIR_A2 = CalcSIR(A', A2');
35
   SIR_A3 = CalcSIR(A',A3');
36
   %%
37
   figure;
38
   hold on
39
   title('Wartosci SIR');
   |plot(1:100, SIR_A1, 1:100, SIR_A2, 1:100, SIR_A3);
41
  |xlim([1 100]);
42
  legend('ALS','MUE','HALS', 'Location','southeast','Orientation','vertical')
43
   ylabel('SIR')
   hold off
```

Listing 2: Algorytm ALS

```
function[A,X,res] = skrypt_zad1_nmf_als(A,X,Y,N)
       for k = 1:N
2
           % obliczanie A
3
           A = \max(0, Y*X'*inv(X*X'));
4
           A = A*diag(1./sum(A,1));
5
           % obliczanie X
           X = \max(0, \operatorname{inv}(A'*A)*A'*Y);
Q
           % blad residualny
           res(k) = norm(Y - A*X,'fro')/norm(Y,'fro');
       end
   end
13
```

Listing 3: Algorytm MUE

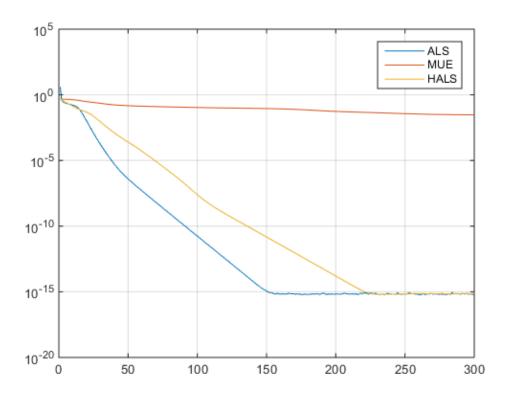
```
function [A,X,res] = skrypt_zad1_nmf_mue(A,X,Y,N)
       for k = 1:N
2
           % obliczanie A
           s1 = A.*(Y*X');
4
          s2 = (A*X*X');
           A = \max(0, s1./s2);
           A = A*diag(1./sum(A,1));
           % obliczanie X
           s1 = X.*(A'*Y);
11
           s2 = A *A*X;
           X = \max(0, s1./s2);
13
           % blad residualny
14
           res(k) = norm(Y - A*X, 'fro')/norm(Y,'fro');
15
       end
16
   end
```

Listing 4: Algorytm HALS

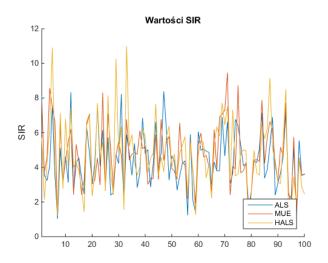
```
function [A,X,res] = skrypt_zad1_nmf_hals(A,X,Y,J,MaxIter)
       for k = 1:MaxIter
2
          for j = 1:J % obliczanie A - po kolumnach
              YXp = Y*X';
              XXp = X*X';
              A(:,j) = \max(0, A(:,j)+(YXp(:,j)-A*XXp(:,j))/(XXp(j,j)+eps));
              A = A*diag(1./sum(A,1));
          end
          for j = 1:J % obliczanie X - po wierszach
9
10
              ApY = A'*Y;
11
              ApA = A'*A;
              X(j,:) = \max(0, X(j,:)+(ApY(j,:)-ApA(j,:)*X)/(ApA(j,j)+eps));
13
          res(k) = norm(Y - A*X, 'fro')/norm(Y,'fro'); % blad residualny
       end
15
   end
16
```

1.5 Wyniki

Na ilustracji 1 zamieszczono graficzne porównanie przebiegu optymalizacji kolejno algorytmami ALS, MUE oraz HALS.

Rysunek 1: Wykres ilustrujący przebieg optymalizacji ALS, MUE oraz HALS

Rysunek 2: Wykres SIR

2 Zadanie 2

Wygenerować faktory $U^{(1)} = [u^{(1)}_{i_1j}] \in R^{I_1xJ}_+, \ U^{(2)} = [u^{(2)}_{i_2j}] \in R^{I_2xJ}_+, \ U^{(3)} = [u^{(3)}_{i_3j}] \in R^{I_3xJ}_+,$ gdzie $[u^{(1)}_{i_1j}] = \max(0, \check{u}^{(1)}_{i_1j}), \ [u^{(2)}_{i_2j}] = \max(0, \check{u}^{(2)}_{i_2j}), \ [u^{(3)}_{i_3j}] = \max(0, \check{u}^{(3)}_{i_3j}) \text{ oraz } \check{u}^{(1)}_{i_1j}, \ \check{u}^{(2)}_{i_2j}, \ \check{u}^{(3)}_{i_3j} \sim N(0,1) \text{ (rozkład normalny)}.$ Wygeneruj syntetyczne obserwacje Y dla $I_1 = 10, I_2 = 20, I_3 = 30, J = 5$. Stosując wybrane algorytmy NTF (np. ALS) wyznacz estymowane faktory $\check{U}^{(1)}, \check{U}^{(2)}, \check{U}^{(3)}$ oraz unormowany błąd residualny w funkcji iteracji naprzemiennych. Oceń jakość estymacji stosując miary MSE (ang. Mean-Squared Error) lub SIR (ang. Signal-to-Interference Ratio).

3 Zadanie 3

Obrazy twarzy z bazy ORL (lub podobnej) przedstaw za pomocą tensora $Y \in R^{I_1xI_2xI_3}$, gdzie I_3 jest liczbą obrazów. Rozdziel obrazy na zbiory trenujący i testujący według odpowiedniej zasady, np, 5-folds CV i utwórz odpowiednie tensory trenujący Y_r i testujący Y_t . Tensor trenujący poddaj dekompozycji CP (np. algorytmem ALS) oraz HOSVD dla J = 4, 10, 20, 30. Pogrupować obrazy stosując metodę k-średnich dla faktora $\hat{U}^{(3)}$. Badania przeprowadzić dla różnej liczby grup. Porównać dokładność grupowania z metodą PCA (z poprzedniego ćwiczenia). Następnie dokonaj projekcji obrazów z tensora Y_t na podprzestrzeń cech generowaną faktorami otrzymanymi z Y_r . Dokonaj klasyfikacji obrazów w przestrzeni cech w $\hat{U}^{(3)}$ za pomocą klasyfikatora k-NN. Porównać efekty klasyfikacji różnymi metodami (np. PCA, CP, HOSVD).

3.1 Opis metody

 ${
m HOSVD}$ jest szczególnym przypadkiem modelu dekompozycji Tuckera. Kolumny każdej z macierzy czynnikowych (faktorów) są wzajemnie ortogonalne, a tensor rdzeniowy ${\mathcal G}$ nie jest superdiagonalny. Dokonujemy kolejno matrycyzacji względem n-tego modu.

3.2 Algorytm

Wejściem algorytmu HO-SVD są: tensor danych $Y \in R^{I_1xI_2xI_3}$ oraz rzędy faktoryzacji $J = [J_1, ..., J_N]$, natomiast wyjściem: estymowane wektory $U^{(n)}$ oraz tensor rdzeniowy \mathcal{G} .

Pseudokod 1 Algorytm HO-SVD

- 1: **for** n = 1, ..., N **do**
- 2: $Y_{(n)} \leftarrow \text{unfolding}(\mathcal{Y}, \mathbf{n}) \in \mathbb{R}^{I_n \times \prod_{p \neq n} I_p}$
- 3: $U_{(n)} \leftarrow \operatorname{eigs}(Y_{(n)}(Y_{(n)})^T, J_n)$
- 4: Wyznacz tensor \mathcal{G}

3.3 Realizacja

Na kolejnych listingach zamieszczono implementację w środowisku MATLAB. Listing 5 stanowi podstawowy potok przetwarzania od wczytania danych po wyświetlenie wyników pomiarów. Na listingu 6 zamieszczono implementację metody HOSVD. W celu przeprowadzenia klasyfikacji kNN dokonano podziału zbioru wejściowego przy pomocy *cvpartition* 5-folds (podzielono 80 zdjęć na dwa zbiory składające się odpowiednio z 64 i 16 obrazów).

Listing 5: Podstawowy skrypt z realizacją w środowisku MATLAB

```
clc;
   clear;
   close all;
3
   load('FaceData_56_46.mat');
4
   Persons = 8;
   ImagesPerPerson = 10;
   nOfImages = Persons*ImagesPerPerson;
   % wczytanie danych do tensora
   P = zeros(1,n0fImages);
11
   Y=zeros(56,46,nOfImages);
12
   img_index = 1;
13
   for p=(1:Persons)
14
       for i=(1:ImagesPerPerson)
15
           P(img_index) = p;
16
           Y(:,:,img_index) = FaceData(p, i).Image;
17
           img_index = img_index + 1;
       end
19
   end
20
   P = P';
21
   figure;
23
   suptitle('Twarze oryginalne');
24
   for i=(1:n0fImages)
25
       subplot(Persons, ImagesPerPerson, i);
26
       imagesc(Y(:,:,i));
27
       title(i)
28
29
       colormap gray;
       set(gca,'XtickLabel',[],'YtickLabel',[]);
30
   end
31
32
   % rozdzielenie na dwa zbiory (5-folds CV)
33
34
   CV = cvpartition(P, 'kfold', 5);
   train_idx = CV.training(1);
35
   test_idx = CV.test(1);
36
   % utworzenie tensorow trenujacego i testowego
38
   Y_train = Y(:,:,train_idx);
39
   Y_test = Y(:,:,test_idx);
40
   Class_train_idx = P(train_idx);
   Class_test_idx = P(test_idx);
42
43
   J_{serie} = [4 10 20 30];
44
45
   res_time_hosvd = zeros(1,length(J_serie));
46
   res_time_kmeans = zeros(1,length(J_serie));
47
   res_time_knn = zeros(1,length(J_serie));
   res_acc_kmeans = zeros(1,length(J_serie));
49
   res_acc_knn = zeros(1,length(J_serie));
50
   res_rands_kmeans = zeros(1,length(J_serie));
51
res_rands_knn = zeros(1,length(J_serie));
  res_delta = zeros(1,length(J_serie));
res_groups_kmeans = [];
```

```
for J_current=(1:length(J_serie))
56
        J(1:3) = J_serie(J_current);
57
58
       % dekompozycja hosvd (pod kmeansa)
59
60
        [A, B, C, G, Y_hat] = skrypt_zad3_hosvd(Y, J);
        res_time_hosvd(J_current) = toc;
62
63
       figure;
        suptitle(sprintf('Twarze zredukowane J=%d (HOSVD)', J_serie(J_current)));
        for i=(1:nOfImages)
66
           subplot(Persons, ImagesPerPerson, i);
67
           imagesc(Y_hat(:,:,i));
68
           title(i)
           colormap gray;
70
           set(gca,'XtickLabel',[],'YtickLabel',[]);
71
72
73
        % grupowanie metoda ksrednich dla faktora U^(3) - stala liczba grup (ilosc
74
            osob)
        tic
       kmeans_result = kmeans(C, Persons);
76
        res_time_kmeans(J_current) = toc;
        res_groups_kmeans = [res_groups_kmeans kmeans_result];
78
        [res_acc_kmeans(J_current), res_rands_kmeans(J_current), ~] = AccMeasure(P,
79
           kmeans_result');
        % dekompozycja hosvd
81
        [Ar, Br, Cr, Gr, Yr_hat] = skrypt_zad3_hosvd(Y_train, J);
82
83
        % projekcja
       Y3 = reshape(permute(Y_test,[3 1
85
            2]), size(Y_test,3), size(Y_test,1)*size(Y_test,2));
       G3 = reshape(permute(Gr, [3 1 2]), [J(3), J(1)*J(2)]);
86
        Ct = Y3*pinv(double(G3)*(kron(Br,Ar))');
87
        Ct = Ct.*repmat(1./sqrt(sum(Ct.^2,2)+eps),1,size(Ct,2));
88
89
       % klasyfikacja w przestrzeni cech U^(3)
91
       mdl_class = fitcknn(Cr,Class_train_idx,'NumNeighbors',1);
92
       prediction = predict(mdl_class, Ct);
93
        res_time_knn(J_current) = toc;
94
        [res_acc_knn(J_current), res_rands_knn(J_current), ~] =
95
            AccMeasure(prediction, Class_test_idx');
96
       % dokladnosc klasyfikacji (podobnie jak w AccMeasure)
       res_delta(J_current) = 100*(length(find((prediction -
98
            Class_test_idx)==0))/length(Class_test_idx));
99
100
    end
101
    %%
   figure;
102
   hold on
103
   title('Czas przetwarzania dla roznych wartosci J');
    plot(J_serie, res_time_hosvd, J_serie, res_time_kmeans, J_serie, res_time_knn);
```

Listing 6: Funkcja realizująca algorytm HOSVD

```
function [ A, B, C, G, Y_hat ] = skrypt_zad3_hosvd( Y, J )
2
       DimY = size(Y);
3
       % unfolding
       Y1 = reshape(Y,DimY(1),DimY(2)*DimY(3));
6
       Y2 = reshape(permute(Y, [2 1 3]), DimY(2), DimY(1)*DimY(3));
       Y3 = reshape(permute(Y, [3 1 2]), DimY(3), DimY(1)*DimY(2));
       % dekompozycja tensorow
       [E1,~] = eig(Y1*Y1');
       A = fliplr(E1(:,DimY(1)-J(1)+1:DimY(1)));
12
13
       [E2,^{\sim}] = eig(Y2*Y2');
14
       B = fliplr(E2(:,DimY(2)-J(2)+1:DimY(2)));
15
16
       [E3,^{\sim}] = eig(Y3*Y3');
17
       C = fliplr(E3(:,DimY(3)-J(3)+1:DimY(3)));
18
19
       G = ntimes(ntimes(Y,A',1,2),B',1,2),C',1,2); % core tensor
20
       Y_hat = ntimes(ntimes(G,A,1,2),B,1,2),C,1,2); % tensor 3-way
21
       C = C.*repmat(1./sqrt(sum(C.^2,2)+eps),1,size(C,2));
23
24
   end
25
```

3.4 Wyniki

W niniejszym punkcie zamieszczono wyniki dla dekompozycji z wykorzystaniem metody HOSVD. Badaniu poddano 80 obrazów twarzy (ilustracja 3) z bazy Uniwersytetu Cambridge [7].

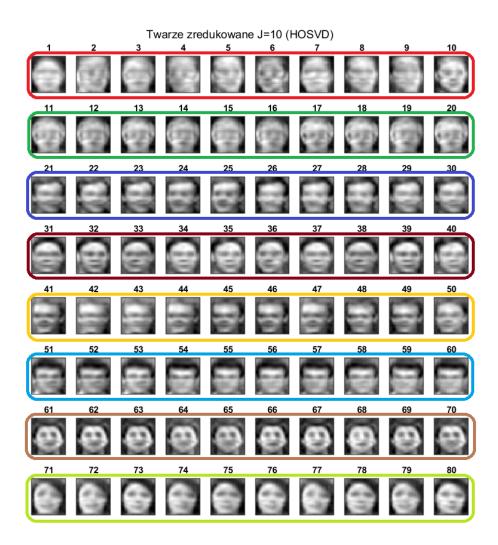
Rysunek 3: Twarze wykorzystane podczas testów

Ilustracja 4 przedstawia wynik grupowania metodą k-średnich dla J=4 oraz liczby grup równej liczbie osób wynoszącej 8.

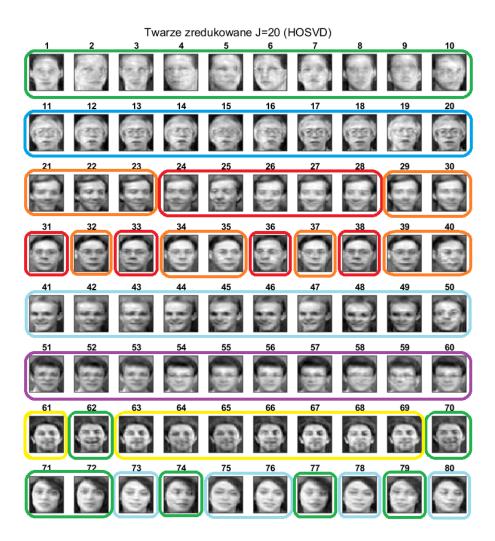
Rysunek 4: Twarze zredukowane J=4 (HOSVD)

Rysunek 5 przedstawia wynik grupowania metodą k-średnich dla J=10 oraz liczby grup równej liczbie osób wynoszącej 8.

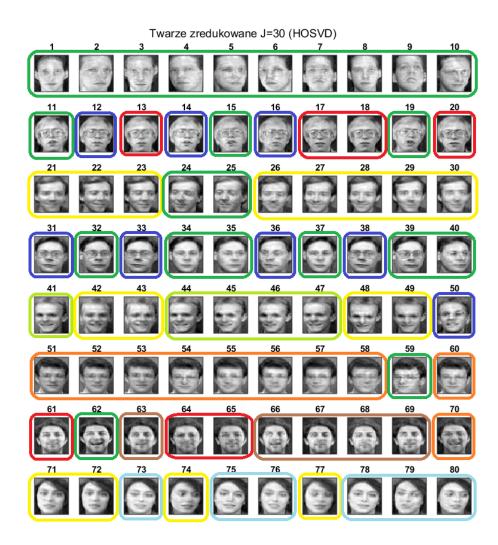
Rysunek 5: Twarze zredukowane J=10 (HOSVD)

Na ilustracji 6 przedstawiono wynik grupowania metodą k-średnich dla J=20 oraz liczby grup równej liczbie osób wynoszącej 8.

Rysunek 6: Twarze zredukowane J=20 (HOSVD)

Na rysunku 7 przedstawiono wynik grupowania metodą k-średnich dla J=30 oraz liczby grup równej liczbie osób wynoszącej 8.

Rysunek 7: Twarze zredukowane J=30 (HOSVD)

W tabeli 1 zamieszczono otrzymane wartości metryk. Dla algorytmu k-średnich zostały policzone Acc (dokładność) oraz Rand's index.

Tabela 1: Otrzymane metryki dla różnych wartości parametru J (k-średnich)

	4	10	20	30
Acc (dokładność)	76,25	100	80,00	63,75
Rand's index	92,56	100	93,04	84,56

Jak możemy zauważyć metoda k-średnich daje najlepsze rezultaty dla J=10, zarówno mniej jak i więcej szczegółów w obrazie negatywnie wpływa na rezultat grupowania. W przypadku metody najbliższych sąsiadów jest inaczej – tutaj im bardziej szczegółowy obraz otrzyma ta metoda na wejściu tym lepsze będą rezultaty. Trzeba również pamiętać, że metoda k-średnich nie wymaga zbioru treningowego i uczącego.

W tabeli 2 zamieszczono metryki dla klasyfikacji metodą najbliższych sąsiadów. Zostały

policzone dokładność (Acc) oraz Rand's index dla klasyfikacji w przestrzeni cech $\hat{U}^{(3)}$ przy pomocy metody najbliższych sąsiadów.

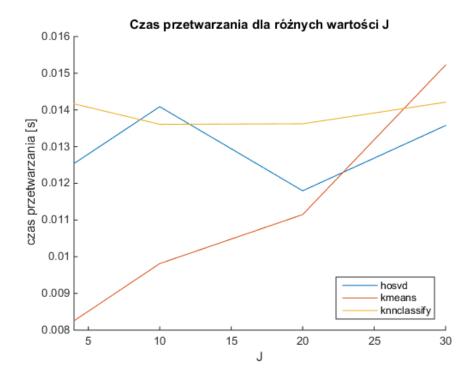
Tabela 2: Otrzymane metryki dla różnych wartości parametru J (k-najbliższych sąsiadów)

	4	10	20	30
Acc (dokładność)	81,25	93,75	100	100
Rand's index	94,17	97,50	100	100

Natomiast zależności czasowe przedstawiono w tabeli 3. Grupowanie przeprowadzono dla ilości grup równej liczbie osób aby móc jednoznacznie zinterpretować wyniki. Na ilustracji 8 zamieszczono graficzne porównanie.

Tabela 3: Czas przetwarzania [ms] w zależności od parametru J

1	L J			•
	4	10	20	30
HOSVD	12,54	14,09	11,80	13,58
grupowanie k-średnich	8,25	9,81	11,15	15,22
klasyfikacja k-NN	14,17	13,61	13,62	14,21

Rysunek 8: Czas przetwarzania w zależności od wartości J

4 Podsumowanie

Podczas prac nad zadaniami zapoznano się z metodami redukcji wymiarowości przy pomocy nieujemnej faktoryzacji macierzy i dekompozycji tensorów.

Literatura

- [1] Dokumentacja środowiska MATLAB, https://www.mathworks.com/
- [2] Zdunek, Rafał, "Nieujemna faktoryzacja macierzy i tensorów : zastosowanie do klasyfikacji i przetwarzania sygnałów", Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, 2014
- [3] http://www.sandia.gov/~tgkolda/TensorToolbox/index-2.6.html
- [4] http://www.esat.kuleuven.be/sista/tensorlab/
- [5] http://www.bsp.brain.riken.jp/TDALAB/
- [6] http://www.bsp.brain.riken.jp/~phan/
- [7] http://www.cl.cam.ac.uk/research/dtg/attarchive/facedatabase.html